SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

VOL. XCVI. No. 223. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, NOVEMBER 25, 1989 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 25-го ЛИСТОПАДА 1989 Ч. 223. РІК XCVI

ПІДГОТОВЛЯЄТЬСЯ СВІТОВИЙ КОНҐРЕС УКРАЇНСЬКИХ ЛІКАРІВ В УКРАЇНІ

Чикаґо. — Як повідомляють з Управи Українського Лікарського Товариства в Північній Америці, в днях від 6-го до 16-го жовтня ц.р. перебували в Києві представники Світової Федерації Українських Лікарських Товариств д-р Ахіль Хрептовський і д-р Мирослав Коленський, щоб обговорити з представниками міністерства охорони здоров'я УССР і Товариства „Україна" плянований Світовий конґрес українських лікарів, що має відбутися в 1990 році у серпні в Києві та у Львові.

У висліді переговорів рішено, що конґрес буде проходити в днях від 3-го до 10-го серпня в Києві і 10-го до 16-го серпня у Львові, де буде його закриття. На урочисте відкриття конґресу у Києві та закриття у Львові будуть запрошені представники офіційного і культурного життя України.

Господарями конґресу є міністерство охорони здоров'я УССР і Товариство „Україна", які зобов'язалися придбати приміщення для конґресу, залі для бенкетів у Києві та у Львові для 1,000 осіб, в тому 300 приїжджих з-поза УССР.

В часі переговорів опрацьовано програму, порядок переведення конґресу та публікації матеріялів, фінансові зобов'язання сторін та кооптування лікарів з України до складу редколеґії журналу „Лікарський Вісник" і створення кореспонденційного пункту журналу у Києві.

Обидві сторони уважають, що переведення конґресу СФУЛТ з участю лікарів з України допоможе у дальшому зміцненні контактів між українцями на Заході і в Україні.

Туристичними справами конґресу займається туристична фірма „Скоп" з Нюарку і Асоціяція українського іноземного туризму при співпраці Товариства „Україна".

У всіх справах підписали узгіднення президент СФУЛТ д-р А. Хрептовський, перший заступник міністра охорони здоров'я УССР і голова Організаційного комітету конґресу А. Сердюк і перший заступник Товариства „Україна" Л. Лазебник.

Відбудеться панель із сучасної проблематики України

Джерзі Ситі, Н.Дж. — Товариство Українських Інженерів Америки, Відділ Ню Джерзі, влаштовує панель, присвячений сучасним проблемам України.

У панелі беруть участь проф. д-р Тарас Гунчак, який розповість про Установчий з'їзд Народного Руху України, делеґатом якого він був, д-р Зенон Матківський виступить з доповіддю „Охорона здоров'я". Надія Матківська — „Діяспора і Чорнобиль", ред. Роман Купчинський — „Політична ситуація", ред. Василь Пасічняк розповість про релігійну ситуацію на Україні, інж. Богдан Чайківський зробить доповідь на тему „Робітники — нова сила". Модератором панелю є інж. Григорій Кузьма.

Панель відбудеться у залі під церквою Івана Хрестителя, 719 Сендфорд авеню в Нюарку в неділю, 10-го (а не 3-го, як повідомляли організатори, які пересунули дату з уваги на відзначення 95-ліття УНСоюзу) грудня ц.р. о 3-ій годині по полудні.

Перед панелем, від 2-ої до 3-ої год., будуть висвітлені кадри відеозапису зі з'їзду Народного Руху України за Перебудову, що відбувся у Києві у вересні ц.р.

Д-р Зенон і Надія Матківські поділяться своїми враженнями з поїздки до Львова, Києва та околиці Чорнобиля. Після панелю — товариська гутірка за чаєм.

ЗБОРИ УПТ В КЕРГОНКСОНІ

Кергонксон, Н.Й. — Управа місцевого Відділу Українського Патріярхального Товариства в Кергонксоні повідомляє, що звичайні Загальні збори відбудуться в неділю, 3-го грудня ц.р., в залі церкви Пресвятої Трійці після гостинного полуденка. Запрошується всіх членів і гостей.

В УКРАЇНІ УДЕРЖАВЛЕНО УКРАЇНСЬКУ МОВУ

Київ. — Повідомленням з 28-го жовтня ц.р. Верховна Рада УССР встановила, що закон про українську мову увійде в життя з днем 1-го січня 1990 року. При тому подано реченці, в який спосіб відповідальні чинники мають ввести українську мову як урядову у всі ділянки суспільного життя. До дня 1-го липня 1990 року доручено Раді Міністрів УССР прийняти „державну програму розвитку української мови та інших національних мов в УССР на період до 2000 року".

Цей новоприйнятий закон „Про мови в Українській ССР" визнає також російську мову як офіційну у порозуміннях поміж різними народами в рамках СССР. У поясненні до закону говориться, що „вибір мови міжособового спілкування громадян УССР є невід'ємним правом самих громадян".

Далі у загальних заложеннях закону говориться, що „республіканські і місцеві ські органи, підприємства, установи і організації створюють усім громадянам необхідні умови до вивчення української мови та поглиблення оволодіння нею". При тому закон вимагає, щоб створити також умови для розвитку і використання мов інших національностей в Україні, та можливости вживати їх там, де живе більшість громадян неукраїнців. Коли однак такої більшости немає — можна використовувати українську мову.

Закон каже, що мова актів органів державної влади та управління має бути українською, але всі урядові публікації українською і російською мовами. Також мовою праці, діловодства і документації є українська мова, а лише у випадках, коли в даній частині живе велика кількість іншонаціонального населення може бути і національна мова того населення. Зате стаття ч. 13 закону каже, що мова технічної і проєктної документації має виготовлятися українською і російською мовами, як теж документи громадянства УССР.

Стаття ч. 15 закону означує мову з'їздів, конференцій та інших форумів організацій в УССР як українську, але коли йдеться про міжреспубліканські та міжнародні форуми на території України, то вони мають відбуватися у мові визначеній учасниками форуму, а прелеґенти усіх з'їздів мають право говорити такою мовою як хочуть із забезпеченням перекладача на мову, якою відбувається зібрання.

Стаття ч. 17 забезпечує цілу публічну обслугу українською мовою, а статті ч. 18, 19, 20, 21 і 22 подає точні інформації, як має відбуватися ціла правна процедура. Далі подано рішення в статті ч. 24, що міжнародні договори та угоди мають бути зі сторони України виготовлені українською мовою та мовою партнера договору.

Коли йдеться про українську мову в освіті, науці і культурі тут статті ч. 25, 26, 27, 28 і 29 подають вияснення щодо шкільництва від дитячих цілоденних садків до вступних іспитів у вищі учбові заклади. Ціле шкільництво в Україні має тепер бути ведене українською мовою, хіба що тут, як у вступному виясненні, говориться, буде проблема із населенням іншої національности, що живе на терені України. У таких випадках можуть створюватися загальноосвітні школи, в яких навчальна і виховна праця буде провадитися мовою спільно визначеною батьками школярів. Абітурієнти, які вступають до вищих і середніх учбових закладів України мають скласти вступний іспит з української мови.

Коли йдеться, однак, про науково-дослідні праці — вони мають бути виконані або українською або російською мовами, а виконавці можуть вибирати якою мовою вони хочуть свою працю подати. Це торкається також мови інформатики, а компютори мають давати можливість працювати з україномовними і російськими текстами.

У ділянці культури ґарантується функціонування української мови і забезпечується переклади українською мовою видань, фільмів та авдіовізуальних творів.

Мова засобів масової інформації України є українська, як також мова оголошень і повідомлень та мова маркування товарів. Зате поштово-телеграфічна кореспонденція в межах України буде прийматися українською і російською мовами і такі подвійні написи мають бути на ковертах, листівках та інших поштових посилках.

Офіційні назви державних, партійних, громадських органів, підприємств, установ і організацій утворюються і подаватимуться українською мовою, а з правого боку можна їх подавати в перекладі іншою мовою. Це торкається також топонімів і картографічних видань, а коли потрібно подати їх в іншій мові треба це робити у транскрипції. Закон також надає право громадянам УССР користуватись правом власних імен згідно із національними традиціями, а інші імена передавати з на-

(Закінчення на стор. 4)

РІЗДВЯНИЙ МИСТЕЦЬКИЙ БАЗАР

Вашінгтон. — 78-ий Відділ СУА у Вашінгтоні влаштовує різдвяний мистецький базар в суботу, 9-го грудня від год. 1-ої по полудні до 8-ої год. вечора і в неділю від год. 1-ої по полудні до 4-ої по полудні в приміщенні парафіяльного осередку Пресвятої Родини 4250 Гейруд рд., Н.Е. Можна буде набути по уміркованих цінах графіку, деревори ти, ґваші, акварелі, рисунки, кераміку відомих українських мистців Я. Гніздовського, Б. Божемського, З. Онишкевича, Л. Гуцалюка, М. Гірняк-Воєвідки, Н. Кормелюк, М. Фур- Федьків.

Н. ЧАУШЕСКУ ВІДМОВЛЯЄТЬСЯ ВІД ПЕРЕБУДОВИ

Букарешт, Румунія. — З нагоди відбуття з'їзду Комуністичної партії президент Ніколае Чаушеску у своїй п'ятигодинній промові кількакратно заявив, що, як довго він є провідником Румунії, ніколи не поведе своєї країни дорогою до демократії чи капіталізму, як це зробили інші країни Східньої Европи. Щоби надати ще більшої ваги своїм твердженням він сказав, що деякі соціялістичні країни роблять заходи, щоби розбагатіти коштом других, тобто в країні збільшиться число багатіїв, а при тому також збільшиться число убогих, а це не можна назвати соціялізмом.

Н. Чаушеску неодноразово згадував про успіхи своєї країни, зокрема від часу, коли він став на чолі проводу Румунії в 1966 році. При цьому не поскупився підкреслити те, що сьогодні капіталізм можна схарактеризувати, як „безробітність, бездомність, неграмотність", додаючи до цього ще й наркоманію та злочинність, що є проблемами крайового маштабу в багатьох країнах.

Нікого не здивували погляди Н. Чаушеску, а сам з'їзд тільки підтвердив ще сильніше відокремлення Румунії від міжнародної спільноти, як й її чутливість на закордонну критику.

На цьому з'їзді, поминаючи приступність Ясіра Арафата, провідника Палестинської Визвольної Організації, не було жодних визначних представників, а інші комуністичні партії країн східнього бльоку прислали делеґації, які складалися з незначних партійних чиновників. Західні амбасадори збойкотували з'їзд, як протест проти потоптання людських прав у Румунії. Напередодні з'їзду уряд Румунії загострив свої заходи безпеки на кордонах з Мадярщиною, Юґославією та Совєтським Союзом то доі міри, що не пропускали звичайних туристів. Видалено з країни французького журналіста, а багатьом західнім кореспондентам не дано в'їздних віз, на летовищі закордонним кореспондентам відібрано різного роду документи, в яких згадувалося слово Румунія.

Н. Чаушеску не має суперників, бо дисидентів є тільки мала горстка і їх більше знають за кордоном, як в Румунії. Не зважаючи на те, що Н. Чаушеску не має значних впливів за кордоном, він закликав світові потуги якнайскорше порозумітися в справі роззброєння. Конкретно він закликав до ліквідації нуклеарної зброї в Европі до 1995 року та до знищення всякої ядерної зброї до 2000 року.

Піяніст М. Сук виступить в Чикаґо

Чикаґо (Н. Фаріон). — У суботу, 2-го грудня ц.р., в год. 7:30 вечора, Микола Сук, відомий піяніст з України, виступить тут з концертом в Українському Інституті Модерного Мистецтва. М. Сук народився у Києві в родині музиків і там студіював в Київській консерваторії. Закінчив музичні студії в Москві, де студіював і виступав з найбільшими постаттями музичного світу. В свій репертуар він включає клясиків і модерністів. Концертом в Чикаґо М. Сук розпочинає туру по Америці, яку відвідує перший раз.

Вступ 15 дол. В програмі Соната ч. 14 Бетовена, Партіта ч. 5 Мирослава Скорика, П'єса Бартока, Фунераліс і Фантазія Лішта.

ЧЕХИ ВИМАГАЮТЬ РЕЗИҐНАЦІЇ КОМУНІСТИЧНОГО УРЯДУ

Прага. — Учасники багатотисячної демонстрації на Вацлавській площі у Празі вигуками схвалення зустріли радіотрансляцію з Братіслави, бо вперше за 21 рік дістали можливість почути Алєксандра Дубчека, який очолював Комуністичну партію країни в епоху „празької весни", поки Чехо-Словаччину не окупувала совєтська армія. „Дубчек! Дубчек! Дубчек!" — викрикували 250,000 демонстрантів.

Колишній партійний вождь виступив перед 2,000 мешканців Братіслави, які прийшли до будинку міського суду, щоб заявити протест з приводу суду над правозахисником Яном Карногурським. Коли з дверей суду вийшов 68-річний А. Дубчек, натовп зустрів його апльодисментами.

Як повідомляє кореспондент газети „Ню Йорк Таймс" з Братіслави, не всім, хто слухав Дубчека, сподобались зміст і манера промови колишнього партійного лідера. Вони вважали його слова „надто м'якими" щодо нинішнього режиму. Інші назвали Дубчека „опортуністом". Чуючи протести, Дубчек сказав: „Я прийшов сюди лише для того, щоб захистити правду".

Міліція на перешкоджала Дубчекові виступати. Більшість тих, які прийшли до будинку суду, мали можливість побачити Дубека вперше за два десятиріччя. Після поразки „празької весни" він працював у Братіславі інженером лісового управління.

250-тисячна демонстрація у Празі вимагала резиґнації нинішнього партійного і державного керівництва. Репортаж з Вацлавської площі передавала телевізія. Один раз, правда, передача була перервана. Це сталося після того, як мужчина, який представився телевізійному репортерові робітником Ґонзою Лексою, заявив: „Ми знаємо, чого боїться уряд. Він брехав нам 20 років". На цих словах репортаж з площі перервався. Коли 35 хвилин після того пересилання відновилося, диктор сказав, що працівники телевізії були так обурені „наклепами на уряд", що відмовилися передавати репортаж.

Демонстрації у Празі, Братіславі та інших містах відбулися і в четвер. Знову багатотисячні натовпи вимагали резиґнації комуністичного уряду. На думку багатьох політичних коментаторів, Дубчек навряд чи стане тою політичною фіґурою, яка нині могла б прийти на зміну збанкрутованому комуністичному керівництву.

Один з демонстрантів прибиває портрет А. Дубчека на пам'ятнику св. Вацлаву у Празі.

У СВІТІ

УРЯДОВІ ЧИННИКИ У Вашінґтоні заявили, що ЗСА значно зменшать кількість політичних біженців з Польщі та Мадярщини тому, що ці громадяни вже не мають у своїх країнах проблем політичного переслідування. Урядовці Ради крайової безпеки зустрілися з представниками організацій цих громад у ЗСА та представили їм майбутні пляни, які наступного тижня подадуть до загального відома.

У ЛИВАНІ ПРОВІДНИКИ протилежних угрупувань обвинуватили себе взаємно в незаконному захопленні влади та неправильній інтерпретації впливів Сирії на переговори замирення в Ливані. Президент Рене Моавад і генерал Майкл Аун обидва виступили з промовами до народу з нагоди Дня незалежности з обосторонніми очорнюваннями. На телевізійному каналі контрольованому християнами ген. М. Аун атакував президента Р. Моавада, як „президента, що є знаряддям окупаційних сил". На телевізійному каналі, котрий є під контролею мусулманів, виступив президент Р. Моавад з поясненням, що договір підписаний в місцевості Таіфа в Савді Арабії з підтримкою арабської ліґи є „пляном замирення, котрий приверне єдність, свободу та справедливість всім ливанськцям". Незабаром після того на М. Ауна був напад, але він вийшов без поранень. Натомість відплатний атентат на Моавада закінчився його смертю.

В ПЕРУ ЗНАЙДЕНО ТІЛО американського громадянина поблизу місцевости Ухиза, що віддалена на 254 милі на північний схід від столиці країни Ліми. Після розпізнання виявилося, що вбитий це 28-літній кореспондент газети „Тампа Трібюн" з Фльориди. Урядовці американської амбасади заявили, що причини його смерти ще не знають. Досі в Перу загинуло 15 перуанських журналістів з рук повстанців і торгівців наркотиками, але це вперше вбито американця.

РОЗМОВЛЯЮЧИ З РЕПОРТЕРАМИ після зустрічі з канадським прем'єр-міністром Браєном Малруні, президент Міхаїл Горбачов заявив, що він підтримує зміни, які проходять в країнах Східнього бльоку. Він підкреслив, що ці зміни є конечними тому, що ці країни є дуже позаду в технологічному розитку. „Важливим є те, що ці зміни приведуть до покращання суспільства, більш відкритих суспільств, а в міжнародних питаннях до суспільств більш відкритих для світу та готових до спілкувань".

СЕРЕД ЩОРАЗ ЧАСТІШИХ демонстрацій та вияву публічного невдоволення своїх громадян уряд Чехо-Словаччини на зовні не виявляє жодного занепокоєння. Навпаки, уряд країни та провід Комуністичної партії, зокрема Мільош Якеш, одноголосно заявляють, що жодних змін під тиском демонстрацій не вводитимуть. Одначе всі їхні твердження та запевнення не можуть заховати тих труднощів, котрі чим раз гостріше виявляють своє існування в країні, а найбільш небезпечним для М. Якеша та його прибічників є внутрішня боротьба за владу та голосне невдоволення представників малих сателітних партій, які дотепер були безсумнівними союзниками комуністів.

В Публічній бібліотеці Ню Йорку буде Шевченківська виставка

Ню Йорк. — Публічна бібліотека відділ ім. Оттендорфера, 135 Друга аве., влаштовує спеціяльну українську програму з виставкою, фільмом і доповіддю. Програма проходитиме у першому тижні грудня ц.р., а вступ є безплатний.

Виставка буде присвячена 175-літтю з дня народження Тараса Шевченка та розпічнеться в п'ятницю, 1-го грудня, та триватиме до п'ятниці, 8-го грудня ц.р. Також у п'ятницю, 1-го грудня, о год. 4-ій по полудні буде висвітлено два англомовні фільми про українську культуру: „Ярослава" — розповідь старшої жінки Ярослави Ткач про її іміґраційні переживання. Другий фільм „Писанка", в якому розповідається про символіку та виконання писанок.

Доповідь про можливости використання публічних бібліотек українською громадою виголосить в п'ятницю, 8-го грудня о год. 4-ій по полудні голова славістичного та балтійського відділів бібліотеки Едвард Касинець. По доповіді буде мистецька програма, що включатиме гру на бандурі.

В АМЕРИЦІ

ТЕЛЕВІЗІЙНА СТАНЦІЯ Сі-Бі-Ес погодилася заплатити 1 біл. дол. за право передавати крайові змагання кошиківки на протязі семи років, починаючи з 1991 року. Заплату дістає Крайова університетська атлетична асоціяція, до якої належать всі університетські спортові дружини. Цією умовою виключено із передачі всі інші телевізійні мережі, зокрема каблевої телевізії, що тепер у великій частині давала можливість глядачам оглядати різні спортові змагання.

В СІЄТЛ, ВАШ., ЗАКІНЧИВСЯ 48-денний страйк робітників летунської фабрики Боїнг, який коштував фірмі 2.5 біл. дол. і затримав будову 1,718 нових літаків, на які фірма має замовлення. Обидві сторони у тому страйку машиністів уважають, що вони виграли. Від тепер машиністи у фабриках фірми Боїнг будуть найкращими платними робітниками на терені ЗСА.

СТЕЙТОВА РАДА ПСИХОЛОГІВ в Бостоні розпочала слідство чотирьох психологів на високих постах, які дали інтерв'ю місцевому щоденнику „Ґлоб" 10-го листопада на тему недуги Кітті Дукакіс та її перебування в шпиталі після того, як вона випила певну кількість лікувального алькоголю. Усі четверо підкреслили, що можуть лише припускати чому К. Дукакіс це зробила і чому вона знову попала у психічну депресію і що можливо причиною є відносини у подружжі Дукакісів. Голова Ради психологів заявила, що члени ради зламали тим самим етичні засади і їм може грозити відібрання ліцензії.

ГРОМАДА НЮ ЙОРКУ ГІДНО ВІДЗНАЧИЛА УКРАЇНЦІВ РОКУ

Ню Йорк (О.Кузьмович). — У неділю, 12-го листопада ц.р., репрезентаційний нюйоркський готель Плаза знову гостив у себе українців метрополії та околиці, які в числі понад 200 зійшлися, щоб відзначити двох широко відомих, заслужених, для української культури та громадського життя, мистців пензля, пера і слова — Святослава Гординського і Лідію Крушельницьку.

Л. Крушельницька і С. Гординський з почесними плякетами, що їх отримали як Українці Року. (фото: О. Кузьмович)

Відзначення Українця Року стало вже традиційною імпрезою, яку влаштовує Український Інститут Америки, дбайливо підготовляючи її організаційно та програмово. Тим разом імпреза набрала особливого значення тому, що вкінці почесть бути „Українцем Року" припала також і жінці та ще так широко відомій як Л. Крушельницька.

Вона, як і С. Гординський, засіли при почесному столі, де були також організатори імпрези Йосип Лисогір з дружиною, директор УІА Володимир Назаревич з дружиною, Зенон Бабюк, члени комітету: адвокат Андрій Рак з дружиною, Володимир Баранецький, д-р Василь Трухлий, Ірина Куровицька і Слава Рубель, гість зі Львова, проф. Ярослав Ісаєвич, заступник голови відродженого НТШ у Львові, та Марта Зєлик і проф. Тарас Гунчак, які мали за завдання розповісти про відзначених. Представниками українських церков були о. протопресвітер Володимир Базилевський, парох української православної церкви св. Володимира в Ню Йорку і о. Богдан Лукій, ЧНІ, парох української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж.

Отець прот. В. Базилевський відкрив молитвою полуденок і передав привіт від Митрополита УАПЦ Мстислава, який не міг прибути особисто.

Речники УІА Й. Лисогір і В. Назаревич, відкриваючи свято, згадали про 175-річчя від дня народження Т.Шевченка і Рік Української Мови, що є кличами 1989 року, як теж про ролю УІА саме тепер в обличчі подій в Україні.

Відома співачка Ольга Боднар відспівала при акомпаньяменті Олександра Слободяника мол., американський і український гимни.

Й. Лисогір, передав ведення полуденка Славі Рубель і І. Куровицькій, при чому С.Рубель підкреслила, що шануючи Рік Української

(Закінчення на стор. 4)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street Jersey City N.J 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашінґтоні (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)
Subscription 1 year — $40.00 6 months — $22.00 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00 Change of address — $1.00 Make check or money order payable to "Svoboda"
Second Class Postage paid at Jersey City N.J

Комунізм на похилій площі

З усіх комуністичний країн в Европі залишилися ще тільки Румунія та Албанія, де — покищо — нема ще процесу завмирання марксоленінського обману. 71-літній генсек Компартії Румунії, який 22 роки перебуває на цьому становищі, виголосив у минулому тижні промову з гірким докором усім тим комуністичним лідерам, які „зрадили" святі канони марксоленінізму. Цією своєю промовою доказав тільки, що фанатиком можна бути і в старечому віці, але той фанатизм тотожний з маразмом мозку. Бо всьому світові стало вже ясно, що це не комуністичні вожді зрадили свою ідеологію, а та мертвороджена ідеологія була насправді експериментом, який мусів збанкрутувати. Хоч Албанія відмежована тільки Середземним морем від Італії з її культурою з-перед християнської доби, вона завжди була і є відсталою країною з дуже відсталим народом. Албанські іміґранти в Америці дають собі раду, але роблять враження осіб прибулих з іншої плянети. Події з двох останніх тижнів не залишають сумніву, що й у Румунії та Албанії повіє вітер, який у Східній Німеччині звіяв з диктаторського престолу Еріха Гонекера та в Болгарії зліквідував Тодора Живкова. Генсек Компартії Чехо-Словаччини Мільос Якеш і його прем'єр Любомір Струґаль заявили, що хоч від 1-го січня 1990 року буде облегшений в'їзд-приїзд, проте ніяких лібералізуючих реформ не буде. Неповажна заява. Чехи під владою Габсбурґів були русофіли. Вони хвалилися, що „рус — наш брат". Але вмарш до Чехо-Словаччини військ СССР і його сателітів у липні 1968 року з проголошенням „доктрини Брежнєва", що Москві вільно виступати збройно в обороні „загроженого соціялізму", і пізніший режим під совєтським урядом — вилікував чехів з любови до „руского брата".

Минулотижневу демонстрацію розігнано палками і слізним газом, при чому одного демонстранта, студента, вбили. Це не відстрашило чехів. У понеділок, 20-го листопада 200,000 осіб демонстрували, вимагаючи реформ по лінії демократії. Цим разом поліція і військо трималися здалека і демонстрація минулася без жертв. Але політичний наслідок того масового несподіваного антирежимного руху був такий, що відкликано заповіджені відвідини східньонімецького комуністичного достойника Еґона Кренца, який відважився відкрити безпосередню комунікацію до Західньої Німеччини почерез Берлінський мур. Ані Східня Німеччина, ані Чехо-Словаччина ще не пішли слідами Польщі й Мадярщини, але вони вступили вже на той шлях. Нема сумніву, що після скасування Берлінського муру — у тамошніх найближчих виборах з допущенням некомуністичних кандидатів — провалиться тамошня влада Компартії. У Чехо-Словаччині провалиться „твердий" комуністичний уряд. У самому центрі Европи не можна буде зберегти комуністичний режим, — коли довкола запанує демократія.

Східня Німеччина зробила несподіванку, Чехо-Словаччина зробила її, але найбільш несподіваним став зворот у Болгарії. Чехи були русофілами, сподіваючись від царської Росії визволення від австро-мадярської монархії, дармащо Чехія була з усіх складових частин монархії найбільш фаворизована, особливо після вінчання престолонаслідника Франца Фердинанда з чеською аристократкою. (Обоє згинули в атентаті 28-го червня 1914 року у Сараєво в Боснії, — вбиті сербськими націоналістами. Русофільство болгар датувалося від Балканських воєн. Царська Росія була протекторкою Болгарії і в її столиці Софії є величавий пам'ятник Олександра II, „ізбавітеля" Болгарії. Але чеська молодь не тямить часів австрійської монархії під скиптром Габсбурґів і найбільшим транспарантом на згаданій могутній демонстрації у Празі виписано: „Геть з монополем Комуністичної партії!" І болгарська молодь не тямить часів турецького панування над Балканом та знає тільки комунізм із центром у Москві. За обширним повідомленням „Ню Йорк Таймсу" з 17-го листопада 1989 року непоступливий комуніст старої дати Тодор Живков не відійшов добровільно. Навпаки, коли совєтський амбасадор у Софії перестеріг його, що коли він добровільно не зречеться влади, то його викинуть, він злегковажив цю пересторогу. Розчарувався щодо льояльности своїх однодумців з партійного Центрального комітету. 78-літнього Тодора Живкова викинули і на його місце вибрали Петара Мальденова, дотеперішнього закордонних справ. Характеристичним для настроїв у партійно-державній верхівці було скресленя з членства у ЦК і Політбюро також сина Живкова, батько якого, Теодор Живков призначив на свого наступника.

Можна сказати, що загин большевизму — це тільки питання часу і час упадку монопольної влади Компартії у самому СССР вже не за горами. Залишається, одначе, великий знак запиту: „Що далі?"

Відомо, з якою увагою і надіями все прогресивне людство за перебудову в СССР. Чимраз стають відкритішими контакти між людьми. До країн вільного світу частіше прибувають діячі відроджувального процесу в Україні, інформуючи про швидкоплинні події на рідній землі.

За останній час до ЗСА, Канади, Австралії прилітало чимало представників неофіційних українських організацій для зустрічів з тамошніми громадами, подаючи правдиву інформацію про масовий рух українського народу, який постає на оборону чести і майбутнього свого.

Не стану повторювати, — преса багато і докладно писала про те, як зустрічали в українських громадах Америки, Канади, Австралії видатних діячів Народного Руху України за Перебудову. Для австралійських українців пам'ятний приїзд Дмитра Павличка. Тепер чекаємо зустрічі з Володимиром Яворівським. А далі ще будуть не менш цікаві і корисні приїзди активних діячів національного відродження в Україні. Будемо раді не тільки вітати посланців нашого народу, але й допомогти їхній патріотичній діяльності.

Офіційні урядові особи також розвинули широку дипломатичну діяльність з надією кардинально полагодити взаємовідносини між Сходом і Заходом. Безпосередні контакти в даних випадках відбуваються переважно на верхах, міністерських та президентських.

Тим більше цікавими, — досі дуже рідкими, — є приїзди та зустріч з представниками провідних організацій Совєтського Союзу з рядовими людьми Заходу. Дійсно, від них можна сподіватися на офіційну, а не приватну точку зору на ті чи інші події чи окремі факти з перебудовного життя.

Василь Сокіл

ПОСЛАНЕЦЬ „ПРАВДИ"

У даному випадку бажано оцінити появу в Австралії відповідального секретаря газети „Правда" Олександра Черняка. (Відразу застерігаємо, — не сплутайте його з Володимиром Черняком, відомим діячем Народного Руху України за Перебудову. Цей Черняк з іншого, так би мовити, райо ну і прибув він до нас на запрошення Соціялістичної партії Австралії. Партія ця маловідома, та річ не в цьому кожна партія є партія...

На догоду господарів, до яких він прилетів, шановний гість відразу проголосив: „Говорити, що комунізм помер — безпідставна річ. Ми не хочемо відмовитися від соціялізму. Ми наповнюємо соціялізм новим змістом". І ще раз додав: „Не списуйте геть комунізм! Ми не досягли ідеалу комунізму, але наближаємося до нього..."

Одне слово, як похвалив Ленін: „Вірною дорогою, йдете, товариші!"

За свідченням кореспондента „Сидней Монінг Геральд" Тоні Стівенса шановний гість запевнив австралійських соціялістів: „Соціялізм переможе капіталізм!"

Запитаний про успіхи перебудови, доктор історичних наук або як його в газеті назвали, — „managing director of Pravda", — намагаючись стриматися від надмірного похваляння, скромно доповів:

„В Союзі відбувається друга революція. Вона проголошена Комуністичною партією... Країна тепер значно ближче до реальної демократії. Через телевізію люди стежили за роботою нашого парламенту. Демократичні вибори дали належне місце прогресивним депутатам у верхній раді. Віднині робітники самі обирають собі директорів підприємств і звільняють, коли вони не відповідають їхнім інтересам..." Хіба мало?

Украй захоплений таким успіхом демократії, аж вигукнув:

„Такої демократії ми хтозна чи можемо побачити й на Заході!"

Дивно тільки, чому доктор наук забув вимовити більш урочисті гасла:

„Наша країна найдемократичніша, найгуманніша, найпрогресивніша і найщасливіша в світі!"

Партійний журналіст, вивчений безплатно в совєтському інституті, атестований на звання доктора історичних наук, вишколений на чималу стипендію у ВПШ (Вища Партійна Школа!), — п'ятнадцять років тому, тобто, — 1974 року, в часи брежнєвської сваволі, — заслужив високе довір'я — працювати в редакції газети ЦК КПСС. Які чудові анкетні дані!

Мабуть, тому маловідомий газетяр був посланий в офіційне відрядження на Захід. Під час інтерв'ю він повідомив, що маршрут його пролягав через Німецьку демократичну республіку з заїздом до Парижу прямо до Австралії, — далекого і маловивченого континенту, де, як його в партійній школі вчили, уряд симпатизує політиці Совєтського Союзу. Можливо, так це і було. В Австралії він сподівався якнайуспішніше виконати свою місію, з якою його було послано. Не дивно, що його спонзорами були не лейбористи чи ліберали, а маловідомі австралійські соціялісти. Навіть не комуністи, які нібито десь є в лісах Австралії (готують жовтневий переворот?)

Безумовно, мета його приїзду до Австралії полягала в тому, щоб у противагу правдивим інформаціям опозиційних організацій в Союзі пропагувати тут догматичну лінію тієї частини Комуністичної партії, яка всіма силами опирається будь-яким змінам у країні СССР. Ані словечка цей емісар не згадав про широкий розмах народних рухів майже по всіх республіках Союзу, не висловив свого ставлення до міжнаціональних конфліктів, не виявив занепокоєння від прямих загроз справі перебудови з боку могутньої ще й досі бюрократичної мафії, фактично нічим не виявив своєї підтримки ґорбачовської політики. Натомість, — одверта дезінформація в дусі сталінсько-брежнєвських вигукувань про щастя будівництва комуністичного суспільства.

Про свої враження від масової втечі східних німців до ФРН він висловився зневажливо, прозоро порівнявши їх до худоби, яка шукає кращого пасовиська:

— Гадаю, причиною цього є уява, що по тому боці трава зеленіша, ніж по їхньому...

Але тут же схаменувся і невпопад висловив чергову образу:

— Але я вважаю, житєвий стандарт у Східній Німеччині вищий, ніж в Австралії...

Австралійські соціялісти напевне вкрили ці слова оплесками. Тим паче шановний гість з „Правди" зробив геніяльне узагальнення:

— Люди, які кидаються на Захід, дуже швидко усвідомлюють, що соціялізм будує краще суспільство, ніж капіталізм.

За його переконанням, — хай більше людей тікає на капіталістичний Захід, тим пишніше процвітатиме східній соціялізм. Геніяльне безглуздя!

У суботу 11-го листопа-

(Закінчення на стор. 3)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про День Подяки — без подяки

Про Марію вже давно я чула від знайомої, але щойно тепер мала нагоду з нею познайомитися. Ця скромно вдягнена старша жінка нічим не відрізняється від тисячів їй подібних, що можна побачити на вулицях Ню Йорку, в крамницях чи в підземках. Вона — це одна із тих емеритованих урядничок, що закінчили найважливіший період життя — праці в бюрі і тепер у них повні руки вільного часу, який заповнюють ходженням по крамницях, товариським життям і споминами минулого.

Марія проте вирішила, що таке життя не для неї. Вона живе недалеко одного із великих шпиталів Ню Йорку, де легко можна зайти пішки і там вона зголосилася до праці добровільця „рожевої пані" як їх називають, для продажі газет, книжок чи дрібничок для хворих. Їй, однак, відмовили, мовляв, усі місця заповнені і вже є листа тих, хто чекає на цю добровільну працю, але коли вона справді поважно зацікавлена — чи не хотіла б відвідувати хворих на АІДС, що лежать на окремому відділі?

Марія без надуми погодилася і цей відділ став їй другим домом, в якому просиджує залежно від потреби хворих кожного дня. Тепер усі її вже там знають, і хворі, і лікарська обслуга і вона вже давно перестала бути там у лікарні „маленька старша пані", як звичайно називають цю категорію жінок.

Вона вміє пожартувати, поговорити але коли треба і полаяти своїх пацієнтів, яких дні виповнені очікуванням смерти, як ще не своєї, тоді товариша в другій кімнаті, чи іншого зараженого цією страшною недугою. Марія кличе їх усіх по-імені, як і вони знають її лише як „Марію". Як розповідають мені, вона часто просиджує довгими годинами при цих хворих, що їх родина, засоромлена недугою, не відвідує і яких друзі лишили напризволяще.

Коли питаємося її, чи не боїться заразитися — вона лиш усміхається і махає легковажно рукою — „хто б це брав поважно, що люди говорять".

„Коли я тримаю хворого за руку чи витираю йому піт з чола" — каже вона — „то, думаєте, я також мушу заразитися недугою АІДС?"

Але тепер у Марії інша журба — День Подяки — найбільше родинне свято. Як перебути його із хворими, як розвеселити їх та заступити їм атмосферу дому, зібраної за святковим столом родини, як і чи провести з ними молитву подяки, яку в цей день відмовляють заки засядуть разом до святкового обіду?

Марія ніколи не студіювала психіятрії і вона не має професійного знання, як реаґувати на психічну депресію, на безнадійність настрою смертельно хворих. Але вона має здоровий розум, а передусім добре і щире серце. І вона знає, що стоїть в обличчі дуже важкого завдання: злагіднити долю тих, хто лежить на „її відділі", одні ще із крихіткою надії, що ліки продовжать їхнє життя і їх може ще звільнять з лікарні і тих, у яких присуд невідкличної смерти вже виписаний на худих обличчях і у запалих переляканих очах.

„І як я маю переконати їх, щоб і вони включилися у святкування Дня Подяки? Як і за що можуть вони дякувати, — за неминучу смерть?" — ставить Марія мені питання, навіть не чекаючи, що я відповім їй як святкувати День Подяки — без подяки.

Я і не стараюся, а дивлюся в доброзичливе обличчя „маленької старшої пані" і знаю, за що я можу дякувати у цей день — за те, що у цьому самолюбному американському світі, живуть такі люди як Марія.

О-КА

Анна Білик

ЧОМУ Ж У ГАЗЕТІ „ПРАВДА УКРАИНЫ" НЕ МАЄ ПРАВДИ?

Уже два роки передплачую газету „Літературна Україна" і вона викликає у мене все більше довір'я, оскільки подає об'єктивні інформації, а неодноразово надала вже місце думкам, з якими сама не ототожнюється. Об'єктивність, толерантність, арґументація і факти стали головним засобом „Літературної України", що здобуло їй популярність і викликає до неї довір'я. Об'єктивність сповнена і стаття Сергія Козака „Червона рута", що вміщена в газеті 2-го листопада 1989 року. Автор старається хоч трохи наблизити до читача дух і велич першого Республіканського фестивалю української сучасної пісні та популярної музики.

Коли я прочитав цю інформацію Козака, то мені зразу пригадалась інша „інформація" у газеті „Правда Украины" за 7-ме жовтня нинішнього року „Каким цветом зацвела 'Червона рута'?", автором якої був А. Федоров. Хоч автор дав пояснення у підзаголовку „Размышления о первом Республіканском фестивале современной украинской песни", але в самій статті йдеться не про роздуми, а про нахабний напад на фестиваль. Чому нахабний? Та вже тому, що автор починає тенденційно змальовувати фестиваль, як тотальний неуспіх. Він не аналізує програму, виступи, можливо, що на це не здатний, але перераховує репертуар і вміло використовує критичні зауваження, або вириває речення з міркувань учасників і спрямовує їх проти фестивалю. Звичайно, Федоров переслідує одну мету — „Дискредитувати" фестиваль, його незаперечний успіх.

З написаного кореспондентом „Правды Украины" відчувається злість проти звучання сучасної української пісні, в чому Федоров вбачає „злопыхательские политические пародии, национальная кичливость й экстремизм" та, як тут не використати і таке, що на фестивалі „имели место прославление буржуазной Украины и прямые оскорбления достоинства национальных меньшинств". Звичайно, кореспондентові „Правды Украины" об'єктивність та подання фактів не потрібні, бо за все своє існування ця газета мала привілей на Україні говорити, що таке правда, що таке об'єктивність, бож хто міг наважитись сказати, що „Правда" говорить... неправду, а роблять це кореспонденти „Правди Украины" і оком не моргнуть! Та сьогодні вже не сталінська, чи брежнєвська доба, правду можна довідатись і з інших непартійних газет та радіо.

Газета повинна б зобов'язати своїх кореспондентів вивчити історію України, коли вже вони пхаються і в історичні питання, бо досі з історичних джерел відомі Козацька Україна та Українська Народна Республіка — ні одна, ні друга нічого спільного з буржуазією не мали, „Правде Украины" слід було б правду знати, бо інакше виходить брехня.

Звичайно, це не перший напад „Правды Украины" на українське. Може щодня ця газета приносить брехливі і наклепницькі матеріяли проти неформальних організацій, проти Народного Руху України за Перебудову та українських визвольних організацій і Українських Католицьких і Православної Церков. Чомусь цей орган ЦК КПУ не спрямовує свої сили на подолання наслідків чорнобильської катастрофи, на боротьбу проти екологічного знищення України, проти побудови чергових атомних електростанцій на території України, не бореться за перебудову в республіці, яка ще й досі переповнена застійними кадрами, які дозволяють в органі партії публікувати брехню.

Недавно в газетах появилася вістка, що російський вчений Афанасьєв вимагав ліквідації газети „Правда", оскільки вона десятиліттями публікує неправду і дезінформує читачів. Чи не слід було б задуматись комуністам України над існуванням газети „Правда Украины", яка своєю брехнею служить дезінформації читачів України. Звичайно, „Киевськая Старина" теж появлялась російською мовою, але, поперше, вона стояла на прихильних до України позиціях, а, подруге, інші часи були в минулому столітті. Кому ж потрібна „Правда Украины", як шовіністичний рупор. Чи не справедливіше було б її закрити і видавати іншу перебудовчу газету державною мовою республіки?!

Павло МОВЧАН

* * *

Над кругом світовим,
над степом самосійним —
летить пилок, летить,
запліднюючи час,
щоб ми жили життям рослинним та подвійним,
щоб до землі коріння прикоренило нас.
Розлогий пройде шум, і голови схитнуться,
лиш літоросль повзуча не ляже на вітрах;
коріння родові в землі переплетуться,
минеться буревій, верхами пройде страх...
І випроставши дух в поставі стебловитій,
ми понесем пташок в коронах власних гнізд
назустріч теплим дням розгойданого літа,
і вихудла земля знов поженеться в зріст.
Тримайте міцно ґрунт корінням рідкуватим,
тримайте ув очах і простір, в мові ж — час...
Запліднена земля поверне наші втрати,
розкривши всі скарби на глибині для нас!

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ — НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

Іванна Старощак

ПРО ТЕ, ЩО Я БАЧИЛА ТА ЧУЛА У ЛЬВОВІ

II.

Щодо Української Автокефальної Православної Церкви рівно ж досі вже поважне число священиків та вірних заявили свій вихід їх зверхництва патріярха Російської Православної Церкви, переходячи до УАП Церкви із українською мовою. Коли згадаємо українську молодь, — то ця прекрасна молодь на рідних землях України — не зважаючи на жорстоке переслідування — по школах, в праці, переслідування їхніх батьків — не заламалась. Під цю пору вона у три-чотири мільйоновому числі членства зорганізована в рядах товариства Народного Руху України за Перебудову, де з кожним днем його число зростає. Молодь в рядах товариства НРУП, думаюча бистро, незламна та відважна. Загально кажучи, молодь під сучасну пору не є молоддю із п'ятдесяти років тому. Вона майже на сто відсотків має закінчену середню освіту, технікум та університети. Велике число із них має високі професії — ця молодь читає закордонну пресу і багато із них володіє англійською мовою. Ця інтеліґентна молодь перейшла тортури свого народу, тяжкий шлях свого життя. Теперішня молодь не зважає на погрози комуністичного правління. У неї старались полоскати мозки та вбивали почуття до національного „я". Не зважаючи на невигоди щоденного твердого життя, де харчові крамниці світять пусткою, де відчувається брак одягу, обуви, де немає авт на транспортацію, де в зимову пору приходиться напівголодними, на роверах їздити до праці, де на кожному колесі по двадцять латок, бо — нового нема де купити.

Загартована духом молодь — шукає різних способів, щоб бути в зв'язку під сучасну пору з народом. Подорожують сотнями кілометрів до віддалених районів та областей, щоб пробуджувати нарід за його священні права, бути господарями на своїй землі. Ця молодь не зражується, що під час зібрань їм гасять електрику, та що поліція арештує та побиває фізично. І коли на одному із зібрань під час мого перебування у Львові я спитала деяких членів товариства НРУП — чого сподіватись, якщо б Ґорбачову не вдалась оця гласність і перебудова, то мені відповіли: дорога пані туристко, перекажіть своїм друзям в Америці, що колесо великого народного відродження покотилось і стримати його немає сили, бо в короткому часі його мільйони котитимуться до здобуття Суверенної Української Держави. Незламну силу нашого народу не стримають ні кулемети, ні танки. Після от такої відповіді я подумала; що корисно було б для нашої молоді, яка у вигодах та добробуті вихована у вільному світі нав'язувати частіші зв'язки із ровесниками в Україні, бо вона могла б не в одному навчитись...

Щодо старшого громадянства то у нього ще панує страх перед майбутнім. Бо не зважаючи на часи перебудови на керівних місцях влади вбільшості сидять ще вихованці сталінсько-брежнєвського часу, які вороже наставлені до будь-яких змін. Вони довели до тих погромів, які мали місце 1-го жовтня, на мирних демонстрантів Львова, де т. з. спец-поліція із оперативним полком внутрішніх військ, ґумовими палками, де до деяких були прикріплені олив'яні галки, безпощадно почала бити учасників, включно з жінками та малими дітьми. Було тоді багато поранених. Ще того самого вечора члени товариства НРУП позбирали погублені скривавлені жіночі і дитячі черевики та подерте убрання і другого дня ранком посклали на площі, де в майбутньому стоятиме пам'ятник Тарасові Шевченкові. Ця подія блискавкою розійшлась по Україні. І туди звідусіль почали з'їжджатись люди, які оглядали ці речі і яких рівночасно інформували як наочні свідки із синцями по цілому тілі, члени товариства НРУП. Їхні інформації я старалась якнебудь записувати. Мимохідь мороз ішов по тілі.

На цій площі посеред дерева на підвищенні є приміщені портрети Тараса Шевченка, прикрашені вишиваними рушниками, де довкола поставлено велике число вазонів із чудовими живими квітами, які щоденно приносять жителі Львова. Посередині, на висоті приблизно тридцять метрів, майорить вгорі наш блакитно жовтий прапор а довкола квітів — десятки малих прапорів. Тут рівно ж між квітами на таблиці виписаний гимн товариства НРУП, який я відписала. На деревах розміщені меморіяли та відозви. Читаю одну із них: „український народе, твій час прийшов, пірви кайдани — тобі належиться воля — воля поневоленій неньці України!!! Докажім Москві, хто ми й чиї ми діти!!!" Читаю і кількакратно якось радісно стає на душі і наповняється серце... Дивлюсь вгору на цей блакитно-жовтий прапор і здається, що він кличе до неба: „За кров, за муки, за руїну верни нам Боже Україну". Тут на площі багато людей. Вбільшості вони згуртовані в окремі групи. Одні співають національні пісні, інші голосно провадять дискусії, відкриваючи свої зболілі серця, а там затягнули із цілого серця, співаючи український національний гимн „Ще не вмерла Україна".

Із зворушенням я поверталася до готелю, подивляючи жертвенність та посвяту жителів Львова, яким ворожа рука часто вночі нищить ці чудові квіти у вазонах, здирає прапори та портрети нашого Пророка Тараса Шевченка — одним словом демолює цілу площу. Однак, львів'яни знову другого ранку приносять нові живі квіти, приносять портрети та прапори, бо треба ж доказати правлінню, що в народі, сила, якої ворогові не знищити... Залишаючи

(Закінчення на стор. 3)

Головний Екзекутивний Комітет
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
і
ОКРУЖНІ КОМІТЕТИ ВІДДІЛІВ УНС
в НЮ ДЖЕРЗІ
мають честь запросити Вас з Родиною
на

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ

з нагоди

95-РІЧЧЯ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
який відбудеться
в НЕДІЛЮ, 3-го ГРУДНЯ 1989 р.
о год. 3-ій попол. в руханковій залі церкви
св. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ
770 Sandford Ave.,
Newark, N.J.
Привіти, нагороди і концерт.
Даток: $15.00

У справі замовлень прошу звертатися до членів комітету:

Ярослав Лесків 201-996-3772
Михайло Захарко 201-725-8062
Володимир Білик 201-795-0628
Іван Хомко 201-472-0989
Андрій Кейбіда 201-762-2827

РЕЧЕНЕЦЬ ЗАМОВЛЕНЬ — 29-го ЛИСТОПАДА 1989 Р.

Товариство
Українських Інженерів Америки
та
Українське Лікарське Товариство
Північної Америки

запрошує все Громадянство на

„ТРАДИЦІЙНУ ЯЛИНКУ"

що відбудеться
в суботу, 9-го грудня 1989 р. о год. 7-ій веч.
в Українському Інституті Америки
при 2 Схід 79-та вул. і 5-та Авеню, Ню Йорк
В мистецькій частині виступлять:
Петро і Тарас Криси
Олександер Слободяник, мол.
Калина Чолган
Хризанна-Анізія Ворох
Коктейл — Буфет — Вступ 10.00 дол.
ЧИСТИЙ ДОХІД НА ДОБРОДІЙНІ ЦІЛІ

Управа і Адміністрація
Українського Музею
запрошує
Членів і Громадянство на

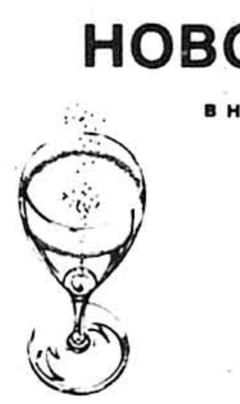
ПЕРЕДРІЗДВЯНУ ТОВАРИСЬКУ ЗУСТРІЧ

у неділю, 3-го грудня 1989 р. о год. 2-ій по пол.
в Українському Народному Домі, 140 Друга Авеню, Ню Йорк, Н. Й.
В ПРОГРАМІ:
ВОЛОДИМИР ВАСЬКІВ І ПЕТРО ЛУЧКА — бандуристи,
члени ансамблю „Гайдамаки" з Пассейку, Н. Дж.
ТРАДИЦІЙНА ПЕРЕКУСКА, КОЛЯДНИКИ
Вступ 15 дол., члени 10 дол., молодь до 21 років безплатно.

СВОДО
СВ. ВОЛОДИМИРА ОРГАНІЗАЦІЯ ДЛЯ ДОРОСЛИХ ОСІБ
запрошує Вас на

НОВОРІЧНУ ЗАБАВУ

в неділю, 31-го грудня 1989 року
St. Basil's College
161 Glenbrook Rd.
Stamford, Conn.
Оркестра: **Журавлі**
ГАРЯЧИЙ БУФЕТ
Початок забави 9:00 год. веч.
Вступ: $30.00
Просимо замовляти квитки/столи:
Маруся Фриц (203) 329-8693
Богдан Лотоцький (203) 359-1736

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ
136 Друга Авеню, ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ

Запрошує своїх Членів і Прихильників на

ВЕЧІР

з нагоди 175-ліття народин великого генія України

ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

В ПРОГРАМІ ВЕЧОРА:

1. **Доповідь проф. ВОЛОДИМИРА БАРАГУРИ: „Тарас Шевченко — вицвіт Духа Української Нації".**
2. **Пісні до текстів Тараса Шевченка. Виконує співачка ХРИСТИНА КАРПЕВИЧ, при форт. супров. ІВАНА КОЛОДІЯ**
3. **Мистецьке читання поем Тараса Шевченка у виконанні корифея української сцени Йосипа Гірняка (стереофонічний запис).**

Імпреза відбудеться
в п'ятницю, 1-го грудня 1989 р., о год. 7-ій веч.

Листопад — це місяць Українських Воєнних Інвалідів.

Вшануйте в листопаді велику жертву своїх інвалідів Визвольних Змагань і зложіть щедрий даток на Національний Листопадовий Дар Українським Воєнним Інвалідам.
Датки проситься пересилати на адресу:
SOCIAL SERVICE OF UWV, 1321 W. Lindley Ave., Philadelphia, Pa. 19141

Посланець...

(Закінчення зі стор. 2)

да під час інтерв'ю з кореспондентом етнічної радіостанції 2ЕА в Сіднеї доктор історичних наук тримав екзамен на знання історії. Йому було поставлено кілька запитань, на які він мав відповісти. Перше:

— Щойно відзначено 72-гу річницю Жовтневої революції. Які головні досягнення цієї революції за цей час ви можете назвати?

Дещо розгублений, він не відразу відповів, потім згадав основну формулу:

— Основне досягнення в тому, що ми відсталу країну, переважно аграрного напрямку, перетворили на могутню індустріяльну державу. Друге, — виросла і виховалася нова радянська людина, високоосвічена, духовно багата і всебічно розвинена.

Наступне запитання було таке:

— Як ви вважаєте, яким шляхом пішла б Росія, коли б не перемогла Жовтнева революція?

Знову довгенько мовчав запитуваний, врешті відповів:

— Як наочний приклад, скажу про нашу сім'ю. Батько мій селянин з Білорусії. Мав півтора гектара землі, а в сім'ї було п'ятеро дітей. Коли б довелося поділити землю між усіма дітьми, — скільки б кожен мав? Але прийшла Жовтнева революція, і дала нам усе. Я безплатно навчався в інституті, став доктором наук, працював в газеті ЦК партії; брат інженер, сестра — педагог, друга сестра працює в колгоспі, — всі щасливі...

Третє запитання загнало в глухий кут партійного історика:

— А які конкретно помилки і недоліки совєтської влади за всі 72 роки ви можете назвати?

Він промимрив:

— Комуністична партія вказала народові на всі помилки і недоліки... І висунула революційну програму їх ліквідації. Тепер основна задача, — працювати і працювати!

Ми ні краплі змісту не змінили в тому, що відповів на ці запитання відповідальний секретар газети „Правда", органу ЦК КПСС; доктор історичних наук, син малоземельного селянства, в якого большевицька революція відібрала півтори десятини землі, зате всю сім'ю посадила на пайок американського хліба і примусила славословити щасливе життя у розквітлому соціялізмові.

P. S. Не виключаю, що такі „замісники директорів" партійних органів КПСС прилітатимуть з такою ж місією і до З'єднаних Стейтів Америки та Канади.

Як їх там зустрінуть?

МАЄМО НА СКЛАДІ
НОВУ КНИЖКУ
LUBOMYR LUCIUK
and
BOHDAN S. KORDAN:
ANGLO-AMERICAN PERSPECTIVES ON THE UKRAINIAN QUESTION 1938-1951
A DOCUMENTARY COLLECTION

Published by The Limestone Press, Kingston, Ontario, — Vestal, New York 1987 printed in Canada by Brown and Martin Ltd., pages 242 Price $20.00

The residents of New Jersey add 6% sales Tax

Documents, which indicate the relationship between the Ukrainian independence movement and the leading powers of the Western alliance before, during and after the Second World War

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Про те, що...

(Закінчення зі стор. 2)

Авторка стоїть з групою львів'ян.

Львів та віджджаючи в Америку я побачила і відчула, в яких суворих та важких часах приходиться працювати нашому проводові на рідних землях України. Одначе пригадались мені ще раз оці слова: „Що колесо відродження національного руху покотилось й котитиметься до перемоги для відродження Української Суверенної Держави.

ПОСМЕРТНА ПОДЯКА
бл. п. мґрові
ЯРОСЛАВОВІ РАКОВІ

Попрощавши в часі Панахиди, що відбулася в Юніон, Н. Дж. 10-го листопада 1989 р. й відпровадивши наступного дня на кладовище св. Андрія в Бавнд Бруку нашого Незабутнього Члена і Добродія

сл. п. маґістра

ЯРОСЛАВА РАКА

померлого 8-го листопада 1989 р.

підписане Товариство вдячне за труд, який Покійний, вже хворий, вклав у впорядкування і розбудову нашої бібліотеки, а зокрема за пожертву багатої збірки ранніх видань „таборового періоду" нашої післявоєнної еміґрації. Обі заслуги Покійного, зовсім безплатна праця в бібліотеці й пожертвування довгими роками й чималим коштом збираних книжок ставимо перед очі нашої громади, як шляхетний приклад наслідування який приносить громаді користь, а передсмертним жертводавцям і їх Рідним громадську честь і славу.

•

Достойній Дружині Покійного, Його Доні й Внучці та братові д-рові Романові Ракові також щедрому добродієві нашого Товариства, складаємо вислови нашого глибокого співчуття й вдячности.

Наукове Товариство ім. Шевченка

Наукове Товариство ім. Шевченка
в Ню Йорку
запрошує Членів й Українське Громадянство на

ДОПОВІДЬ

УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА, ЇЇ ПЕРСПЕКТИВИ ТА НАРОДНИЙ РУХ УКРАЇНИ ЗА ПЕРЕБУДОВУ

яку виголосить

Юрій Покальчук

Гість з України, спеціяліст американської літератури, член Вченої Ради Інституту Літератури ім. Шевченка Академії УРС, член Спілки Письменників України, автор багатьох праць і знавець багатьох мов,
що відбудеться
у суботу, 2-го грудня 1989 р. о год. 5-ій веч.
в домі НТШ в Ню Йорку
при 63 Четверта Авеню, між 9 і 10 вулицями

Сучасний Львівський ансамбль

НЕ ЖУРИСЬ!

ДОДАТКОВИЙ ВИСТУП

27-го листопада 1989 року о год. 7:30 веч.

Українська Централя

Passaic, N.J. 07055
при 240 Hope Avenue

„КОБЗА"
ОРГАНІЗУЄ КОНЦЕРТИ
Під патронатом Комітету Українців Канади

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
UFU Foundation Inc
203 Second Avenue
New York N.Y. 10003

Появилася на книжковому ринку
НОВА ЧЕРГОВА КНИЖКА
Любови Коленської

„ПОТОЙБІЧ РУБІКОНУ"

ОПОВІДАННЯ, НОВЕЛІ, НАРИСИ, ДРАМА
Мистецьке оформлення **ЛЮБОСЛАВА ГУЦАЛЮКА**
Видавництво і друкарня „Свободи", Ню Йорк — Джерзі Сіті, 1988, стор. 256. Тверда обкладинка, ціна 15.00 дол. плюс 2.00 дол. за пересилку
Можна набувати в книгарні Свободи
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
New Jersey residents add 6% sales tax

ПОДЯКА

З волі Всевишнього в понеділок, 19-го червня 1989 р. по тяжкій недузі упокоїлася в Бозі на 94-му році життя
наша Дорога МАМА, БАБУСЯ І ПРАБАБУСЯ

бл. п.

Михайлина Січинська

з дому Орисік

Хористка республіканської капелі Кошиця.

Сердечно дякуємо Високопреосвященнішому Владиці Митрополитові Стефанові за відслуження похоронної Божественної Літургії в митрополичому соборі та за вислови співчуття.

Щиро дякуємо о. прелатові Михайлові Федоровичеві за відслуження панахиди та співслужбу з Владикою.

Щиро дякуємо о. Павлові Лабінському, пароxові української католицької церкви в Ню Бранзвіку за запечатання гробу.

Висловлюємо сердечну подяку д-рові Ярославові Яремовичеві за довголітню лікарську опіку у Вознесінні та за вияв уваги до останніх днів Покійної.

Дякуємо Марії Ганусей та Евгенії Новаківській за поміч та увагу під час довголітнього побуту у Вознесінні.

Дякуємо Паням у Вознесінні за їхню щоденну увагу й поміч, яку виявляли Покійній в часі, коли їй було потрібно.

Щиро дякуємо за молитви і Служби Божі: Сидорові й Евгенії Новаківським, Марійнові і Лідії Федоровим, Дарії Степанюк, Олені Ступковській, Олені Островерсі, Олені Шатинській, Евдокії Куцій.

Наша щира подяка Михайлові й Зіні Озарукам за відправи Служби Божої і Панахиди в 40-ий день в церкві св. Володимира на „Верховині".

Дякуємо Орестові й Аді Федаш, Ніні Січинській, Надії Нижнянській та Нані Барановській за квіти.

Дякуємо Михайлові Штибель за виголошене слово розради і спогад із знайомства з Покійною.

Сердечно вдячні Ніні Гордієнко за відвідини Покійної в лічниці під час хвороби.

Дякуємо похоронному заведенню Насевичів за дбайливе переведення похорону.

На поминках і листовно були зложені в пам'ять Покійної такі пожертви:

1. На БУДОВУ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ в Ню Йорку:
$500.00 — Вікторія Новототна;
$50.00 — Михайло, Зіна і Богдан Озаруки;
$30.00 — Ірена Тимошенко;
$25.00 — Леонід і Валерія Пахолюки;
$20.00 — Ростислав і Галина Ратичі, Іван і Люба Турянські, Стефан Бойдуй, Ольга Лукащук, Міля Слабодух, Анна Бояр, Славка Павловська;
$350.00 — Родина Шандорів.

2. На СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ в Південній Америці:
$50.00 — Ірена Кочержук, Богдан і Дарія Колатало, Володимир Безсонів;
$40.00 — Христина і Василь Баранські;
$30.00 — Любко і Ґерда Рудзинські;
$25.00 — Нестор і Ірена Басняки, Марія Семанишин;
$20.00 — Любко і Христина Фляк, Анатоль і Уляна Вовк, Антін і Стефанія Фединишин, Бойдуй Марія;
$10.00 — Ніна Січинська, Михайло і Марія Штибель;
$115.00 — зложили приятелі з Вознесіння: Галина Шатинська, Наталія Стефанів, Наталія Павлишин, Марія Михайлів, Софія Рудавська, Дарія Степаняк, Й. Гендиш, Олена Карван, Марія Стасюк, Олена Ґіба, Марія Ставнича, Теодозія Гаврилів, Мирослава Островська, Галина Крохмалюк, Лідія Федорів;
$175.00 — Родина Січинських;
$20.00 — Осипа Яворська на сироти в Бразилії через „Самопоміч" в Нюарку, Н. Дж.

3. В ПАМ'ЯТЬ ПОКІЙНОЇ ПРИСЛАЛИ НА ФОНД ПЛАСТОВИХ ВИДАНЬ:
$50.00 — Пластовий Курінь ім. Григора Орлика;
$15.00 — Богдан Копистянський, Микола Курчак;
$10.00 — Богдан Курчак, Ю. та І. Солтис.

Наша щиросердечна подяка всім, що взяли участь в Панахиді, Службі Божій та похороні, всім жертводавцям на добродійні цілі, та всім, що прислали листовні вислови співчуття. Нехай Господь нагородить Вас щедрою рукою Божими благами і своєю ласкою за віддання останньої прислуги нашій Дорогій Мамці, Бабусі й Прабабусі.

Син — ЯРОСЛАВ
Дочка — ОКСАНА
з Родинами

У глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що в середу, 15-го жовтня 1989 р. упокоївся в Бозі на 65-му році життя
наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, БРАТ І КУЗЕН

бл. п. д-р мед.

Мирон-Харатон Іваницький

ур. у Войнилові, пов. Калуш.

ПАНАХИДА — в п'ятницю, 17-го листопада 1989 р. о год. 7-ій веч. у похоронному Заведенні Музика і Син в Чикаґо, Ілл.

ПОХОРОН — в суботу, 18-го листопада 1989 р., о год. 9-ій рано з собору свв. Володимира й Ольги на цвинтар св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Залишені у глибокому смутку:
дружина — СТЕФАНІЯ
сини — ПАВЛО
ЮРКО
АНДРІЙ
ПЕТРО
брата — РОМАН з дружиною ПЕНОЮ
сестри — АННА І СОФІЯ в Польщі
кузенка — СТЕФА МЕШ з дітьми
сестрінок — д-р АНДРІЙ КУХАРЧУК з Родиною
та ближча і дальша Родина в Америці й Европі

Stefania Iwanycky
2515 Erskin Rd., Joliet, Ill. 60432

Приймається оголошення

СВЯТОЧНИХ ПОБАЖАНЬ

у „Свободі"

Адміністрація „Свободи" запрошує ВШановних Читачів, Установи, Організації, Товариства, Професіоналістів, Купців і все Громадянство передати свої традиційні святочні привіти у збільшеному Різдвяному числі, що зайдуть у найдальші закутини світу.

Великий тираж „СВОБОДИ" та відповідний зміст збільшеного святочного числа, надають таким побажанням окремої вартости і значення.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ

1 цаль через 1 шпальту ..... $ 7.00	4 цалі через 2 шпальти $40.00
1 цаль через 2 шпальти $10.00	5 цалів через 2 шпальти $50.00
2 цалі через 2 шпальти $20.00	6 цалів через 2 шпальти $60.00
3 цалі через 2 шпальти $30.00	та в інших розмірах.

ОГОЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ —

за новим стилем .... до 12-го грудня 1989 р.
за старим стилем .... до 19-го грудня 1989 р.

При замовленні, ПРОШУ ЗАЗНАЧУВАТИ НА КОТРІ СВЯТА. Оголошення будуть поміщені в порядку їхнього приходу, в першому числі ті, що скорше надійшли свої замовлення.

Зголошення святочних побажань, РАЗОМ З ГРОШОВОЮ ОПЛАТОЮ, залежно від величини оголошень, надсилати до

"SVOBODA"

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

В Нюарку відзначено три річниці

Заходом 1-го Відділу ООЧСУ створено Святковий комітет для відзначення 80-річчя народження сл. п. Степана Бандери, 60-річчя створення Організації Українських Націоналістів (ОНУ) і 50-річчя відновлення державности Карпатської України. До комітету вибрано 16 осіб під головуванням Нестора Басняка.

Названі три річниці відзначення 12-го листопада в католицькій церкві в Нюарку, Н. Дж., відправою св. Літургії та Панахиди за всіх борців поляглих в боротьбі за волю України, які відслужив всч. о. Іван Стухляк, та святочною Академією, в амфітеатральній залі (ок. 800 місць) в Барнет школі в місті Юніон, Н. Дж. Богослужебна частина відбулася о год. 9:30, а Академія о год. 4:00 пополудні.

В церкві під час Богослуження стояли прапорносці із прапорами ОУН, ООЧСУ, СУМА, 1-ої Дивізії і 2-ої Дивізії УНА та УПА.

Академію відкрив голова комітету, з'ясовуючи коротко її ціль. Зміст Академії виповнили дві доповіді: д-ра Аскольда Лозинського про 80-річчя народження Степана Бандери і про 60-річчя ОУН і д-ра Вікентія Шандора про 50-річчя відновлення державности Карпатської України, та мистецька частина, у виконанні славного хору „Думка" та його жіночого ансамблю.

Д-р А. Лозинський, відомий промовець і рецитатор, у своєму слові зобразив панораму боротьби УВО і ОУН, після програних Визвольних Змагань в 20-их роках нашого століття, а відтак про боротьбу проти двох окупантів під час Другої світової війни.

Д-р В. Шандор, визначний учасник визвольної боротьби за державність Карпатської України, представив історичний розвиток подій на Закарпатті, які зумовили відновлення державности Карпатської України 1939 року. Прелегент подав мало знані дипломатичні розгри урядів Берлін-Москва-Прага-Будапешт відносно знищення цього відновлення, яке було проти плянів цих урядів.

Хором диригував Семен Комірний, із аккомпаньяторкою Тетяною Поташко, та з визначними солістами: Михайлом Невмержицьким, Оленою Новицькою, Борисом Кекішом і Миколою Голодиком. Музичним керівником милозвучного вокального ансамблю хору „Думка" є Михайло Лев, який йому акомпаньював.

Хор та його солісти своїми піснями: „Карпатські Січовики", „Ой літа орел", „Богдан Хмельницький" (уривки з опери), „Люблю я тебе, Україно" та „Україна" викликав бурхливі оплески публіки (біля 2?0 учасників). Рівнож і співи ансамблю пісень: „Розпращався стрілець", „В'язанка українських пісень", „Збудись, Україно", „За тебе Україно", „Тим, що впали" сильно захоплювали публіку, яка нагородила молодих співачок довготривалими оплесками. Рецитація Олі Шкафаровської-Рудик вірша Я. Курдидика „Невмируще" і вірша Дана Мура „Срібна земля" у великій мірі піднесли мистецький рівень Академії. „Ще не вмерла Україна" закінчено вдало відзначення річниць.

Василь Пасічняк

Громада...

(Закінчення зі стор. 1)

При почесному столі сидять зліва: проф. Т. Гунчак, проф. Я. Ісаєвич зі Львова, д-р В. Трухлий.

Мови цією мовою буде проваджена ціла програма.

І. Куровицька представила Українців Року та усіх гостей при почесному столі, як також присутніх на полуденку родини С. Гординського і Л. Крушельницької, а В. Баранецький привітав дружину основника УІА Іванну Джус.

С. Рубель відчитала привіти, що наспіли для Українців року, від мистця М. Дмитренка, від колишніх членів студентського театрального гуртка „Хмаролім", від Христини Чорпіти, від редакційної колегії „Нотаток з Мистецтва", від філядельфійського відділу ОМУА і від примабалерини Роми Прийми-Богачевської.

З окремим привітом виступив гість зі Львова проф. Я. Ісаєвич, який змалював національно-культурне відродження, що тепер відбувається в Україні і яке б не було можливе, якщо б не було в українській спільноті таких осіб, як саме мистець С. Гординський і мисткиня слова Л. Крушельницька. Він висловив сподівання, що хоча в історії України було багато відроджень, теперішнє повинно бути остаточним. Ці його слова присутні привітали щедрими оплесками.

Багату музичну програму яку заповідала С. Рубель, виконали родина скрипалів Олег Криса зі синами Петром і Тарасом при акомпаньяменті дружини Татьяни Чекіни і піяністи Олександер Слободяник та його син О. Слободяник, мол., і тим ще більше піднесли мистецький рівень імпрези.

Повне тепла і гумору слово про Л. Крушельницьку виголосила М. Зєлик, журналістка і ведуча молодечими програмами „Радіо Свобода", сама довголітня учениця Студії Мистецького Слова, яка почала його розповіддю про інцидент в часі недавнього перебування у Львові, коли припадково зустрічна на вулиці людина була переконана, що веде розмову з львів'янкою. Саме таке знання української мови завдячує вона крім родинного дому Л. Крушельницькій. М. Зєлик навела багато прикладів із праці студії і спільних переживань її учнів із своєю учителькою.

Проф. Т. Гунчак, професор Ратґерського університету і редактор „Сучасности", виголосив глибоко продуману і опрацьовану характеристику багатогранної творчости та зацікавлень С. Гординського, нитку яких знайшов у поезії Рільке, якого до речі дуже влучно перекладав саме С. Гординський. Він ствердив, що саме із-за своєї так рідкісної широкої діяльности і зацікавлень в мистецтві, мистецтвознавстві, поезії, перекладницькій літературі і науці, С. Гординський належить до великих людей нашого народу. Незабаром появиться збірка поезій мистця у Видавництві „Сучасність", що вказує, що С. Гординський невтомний у своїй праці і прагне дальше сповняти своє відповідальне завдання у плеканні української культури.

Вкінці представники УІА вручили обом Українцям Року почесні плякети під теплі та довготривалі оплески усіх присутніх. Зворушені тим дякували нагороджені. Л. Крушельницько висловила три різні почування, що їх в цей великий для себе день переживає: щастя, гордощі і жаль, а цей останній тому, що з нею не ділить її радости творець Студії Мистецького Слова — Олімпія Добровольська.

Свої почування передав також С. Гординський, який нав'язуючи до недуги дитячих років, тим виснював можливість віддатися так численним мистецьким і літературним зацікавленням.

Цей радісний і святочний полуденок закінчив Й. Лисогір кількома словами подяки для всіх, що зорганізували його і звеличали своїм вкладом Українців Року, а о. Б. Лукій відмовив молитву та заінтонував гимн „Боже Великий", що його підхопили присутні.

В Україні...

(Закінчення зі стор. 1)

ціональної мови на українську у транскрипції.

Вкінці останній параграф того важливого закону вимагає сприяти національно-культурному розвиткові українців, які проживають за межами України та давати всебічну допомогу освітнім школам, науковим установам і національно-культурним товариствам у вивченні української мови та проведенні наукових досліджень з українознавства.

Закон підписали голова Президії Верховної Ради Української ССР Валентина Шевченко і секретар Президії ВР УССР М. Хоменко.

Увага Читачі!

Український Народний Союз

— висилає —

РІЗДВЯНІ ПОБАЖАННЯ

кожному українцеві чи українці при військовій службі в Америці та Канаді

коли одержить від читачів їх ім'я і прізвище

Приймаємо зголошені імена і прізвища до **6-го грудня 1989 р.** Просимо виповнити анкету і вислати її на нижче подану адресу:

Fraternal Activities Coordinator
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Прошу вислати різдвяні побажання до:

Ранґа ....
Ім'я і прізвище ....
Адреса військової частини
....
....

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 10-го ГРУДНЯ 1989 р.

Фініксвіл, Па. Річні загальні збори 321-го Відд. Б-ва свв. Петра і Павла, о год. 1-ій по пол. у місцевій парафіяльній залі. На порядку: відкриття — предс. І. Підгайний, затвердження протоколу попередніх зборів, звіти урядовців, К. Комісії та вибір урядовців на 1990 р. Секретар закликає всіх членів вирівняти вкладки. Уряд просить всіх членів взяти участь у цих зборах. — І. Підгайний, предс., М. Лісовський, кас., Д. Цюх, секр.

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

МИХАЙЛО ДОЛОШИЦЬКИЙ, член УНС Відд. 107-го ім. св. Івана Хрестителя в Геммонд, Інд., помер 11-го жовтня 1989 року на 76-му році життя. Нар. 1912 року в Джерзі Сиҭі, Н. Дж. Членом УНС став 1962 року. Залишив у смутку дружину Анну, дочку Айлін з мужем Йосифом та дітьми Михайлом і Олександром; братів Василя і Богдана, 3 сестри: Вікторію, Галину і Антоніну; братову Ірину та дальшу родину. Похорон відбувся 14-го жовтня 1989 року на цвинтарі Елмвуд в Гаммонд, Індіяна.

Вічна Йому Пам'ять!

Василь Ванжула, секр.

АНАТОЛІЙ КОКОДИНЯК, член УНС Відд. 102-го ім. св. Петра і Павла в Клівленді, Огайо, помер 10-го серпня 1989 року на 70-му році життя. Нар. 21-го вересня 1918 року в Мостисках, Україна. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку сина Романа, дочок Дарію Вагнер і Ірену та двоє внуків. Похорон відбувся 14-го серпня 1989 року на цвинтарі св. Андрія в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Михайло Бобечко, секр.

ПЕТРО БАРЛІТ мол., член УНС Відд. 238-го ім. Євгена Коновальця в Бостоні, Масс., помер 1-го жовтня 1989 року на 23-му році життя. Нар. 1-го грудня 1965 року у Фреймінґгем, Масс. Членом УНС став 1972 року. Залишив у смутку матір Еллін, сестер Ніну Барліт і Віру Ґібу, брата Филипа, племінницю Валентину Ґібу. Похорон відбувся на цвинтарі Мт. Говп в Дамейка Плейн, Масс.

Вічна Йому Пам'ять!

Анна Ремик, секр.

НАТАЛІЯ ФІҐЛЮС, член УНС Відд. 360-го Т-ва Пласт в Баффало, Н.Й., померла 13-го жовтня 1989 року на 97-му році життя. Нар. 16-го травня 1893 року в Косові, Україна. Членом УНС стала 1951 року. Залишила у смутку дочку Уляну і зятя Михайла Лозу, внуків і брата Ярослава Бойченка. Похорон відбувся 16-го жовтня 1989 року на цвинтарі Мт. Калварі в Чіктоваґа.

Вічна Їй Пам'ять!

Осип Гаврилюк, секр.

ВАНДА РОСКО, член УНС Відд. 78-го Т-ва св. Миколая в Менерсвілл, Па., померла 22-го вересня 1989 року на 65-му році життя. Нар. 9-го січня 1924 року в Промрос. Членом УНС стала 1945 року. Залишила у смутку сестер Єлисавету, Терновчик, Сесилію Гелденмут, Анну Джансон і Віру Петкавтіс. Похорон відбувся на цвинтарі Св. Станислава у Мінерсвілл, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Мері Петрунцьо, секр.

● РОЗШУКИ ●

ПОШУКУЮ БРАТІВ **ДАНИЛА І СЕМЕНА КРОЛЯК** з села Кожушне, пов. Сянік. Шукає **дочка Олекси Кроляк.** Хто знав би про них або вони самі, прошу писати на адресу: **УССР, Львівська обл., село Красне, вул. Надлугом** **Чабан Катерина Олексівна**